

РЕШЕНИЕ

№ 721

гр. София, 10.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 10.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **1075** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от АПК вр. чл.111 от ЗИНСЗ.

Образувано е по жалба на л.св.Я. И. А. от Затвора С., срещу заповед № 12/19.01.2021 г., издадена от началник ЗОЗТ“К.“, с която му е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“.

В жалбата се твърди, че заповедта е неправилна и незаконосъобразна. Ответникът не изразява становище по същество на спора.

За да наложи процесното дисциплинарно наказание, ответникът е приел за установено, че на 30.12.2020г. спрямо л.св.И. П. С. е упражнено физическо насилие, което личало от видимите белези в областта на лицето. След преглед на записите от охранителните камери било констатирано, че около 14.06.ч. през решетката, която е пред първо и второ спални помещения, последователно преминават л.св.Ц. С. К., С. Т. К. и Я. И. А.. В 14.07ч. тримата преминават обратно решетката и се насочват към спалното помещение, в което са настанени. За случая е уведомен дежурен надзирател, по чието разпореждане на С. е извършен преглед, при който е установена контузия на лице и глава и кръвонасядане.

Снети са обяснения от участниците в сбиването, в които оспорващият Я. А. заявява, че л.св.Ц. К. и И. С. са се сбили, а той се е опитал да ги разтърве.

Снети са обяснения от л.св.Ц. К., в които той твърди, че е влязъл в помещението при л.св.И. С. и го е ударил веднъж в областта на ребрата.

В обясненията си, дадени под формата на жалбата, С. твърди, че л.св.К. и други трима лица са му нанесли побой.

След извършена проверка е направено предложение лишеният от свобода Я. И. А. да бъде наказан с дисциплинарно наказание "изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия", на основание чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС във вр. с чл. 100, ал.1, и ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС.

С оспорената заповед жалбоподателят е наказан за дисциплинарно нарушение по чл. 100, ал. 1 и ал. 2, т. 5 и т. 7 от ЗИНЗС, на основание чл. 104, ал. 2 и чл. 101, т. 7 от ЗИНЗС –неспазване на установените правила и упражняване на физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им. По делото от страна на ответника е приложена административната преписка по издаване на оспорената заповед, не са приложени три заповеди, цитирани в оспорваната заповед, за предходни дисциплинарни наказания на жалбоподателя. Същите са посочени като номера и основание за налагане на дисциплинарни наказания и от съдържанието им е видно системно нарушаване на правилата, регламентиращи реда и дисциплината в местата за лишаване от свобода.

Въз основа на установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

I. По допустимостта на жалбата.

Жалбата е подадена срещу подлежащ на обжалване акт, от процесуално легитимирано лице и при спазване на срока по чл. 111, ал. 1 ЗИНЗС. По изложените съображения жалбата е процесуално допустима.

II. По съществуването на жалбата.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Заповедта е издадена от компетентен орган по чл. 104, ал. 2 ЗИНЗС и в предвидената писмена форма. Относно спазването на установената форма, съдът намира, че заповедта отговаря на реквизитите на чл. 59, ал.2, т. 4, във вр. с чл. 146, т. 2 АПК, като съдържа фактически мотиви и правни изводи.

Спазена е установената писмена форма като заповедта съдържа изискуемите по чл.59, ал.2 АПК реквизити, доколкото в приложимия ЗИНЗС не са регламентирани специални изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите и правните основания за издаването ѝ, като за мотиви на акта, съобразно трайно установената съдебна практика, следва да бъдат възприети и доказателствата за всички извършени в хода на административното производство процесуални действия. Не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната на акта само на това основание. От представената административна преписка се установи, че преди налагането на наказанието наказващият орган е провел пълно, всестранно и обективно изследване на относимите към нарушението обстоятелства, изслушал е наказаното лице, с което е изпълнил изискването на чл.105, ал.1 ЗИНЗС вр. чл.89, ал.2 ППЗИЗС.

Въз основа на фактическите установявания по делото съдът намира, че ответникът е приложил неправилно относимите материалноправни разпоредби. В разпоредбите на чл.96 и чл.97 ЗИНЗС са посочени задълженията на лишените от свобода и императивно установените правила, които не могат да нарушават като в т.3 на чл.96 е предвидено, че лишените от свобода са длъжни да спазват установените за тях правила, а в т.4 на чл.97 – че не могат да упражняват физическо или психическо насилие, включително за решаване на възникнали конфликти помежду им.

Неизпълнението на някои от тези задължения, предвидени в чл.96 ЗИНЗС или

нарушаването на забраните по чл.97 от с.з. законът квалифицира като дисциплинарно нарушение – деяние (действие или бездействие), извършено виновно от лишените от свобода, с което се нарушава вътрешният ред, уврежда се имуществото или представлява физическо увреждане или обидно отношение към служители или лишени от свобода /чл.100, ал.1 ЗИНЗС/. Изрично според ал.2, т.7 на с.р., физическата саморазправа с лишени от свобода или служители, както и закана за такава, представлява дисциплинарно нарушение, за което може да бъде наложено дисциплинарното наказание по чл.101, т.7 ЗИНЗС – изолиране в наказателна килия за срок до 14 денонощия – чл.102, ал.2 ЗИНЗС.

В конкретния случай от доказателствата по делото, вкл. приложените обяснения, по безспорен начин се установи, че на посочената дата и час е имало физическа саморазправа между лишени от свобода, което не се отрича и изрично се потвърждава от приложените обяснения на участниците. Въпреки това от събраните доказателства не става ясно съпричастността на оспорващия за възникването на инцидента. От приложените обяснения е видно, че пострадалият е удрян от л.св.Ц. К.. Също така не става ясно как е възникнало сбиването, с което съдът приема, че фактите така както са описани от административния орган остават недоизяснени. Фактът че оспорващият е забелязан да влиза в спалното помещение на пострадалия не е достатъчен да се приеме, че същият е съпричастен към инцидента. По този начин по делото не се установява какво точно нарушение е извършил оспорващият, за което му е наложено процесното наказание. С други думи не е ясно с кое свое действие е нарушил установените правила /чл.96, т.3 ЗИНЗС/ и в какво се изразява упражненото от него физическо насилие /чл.97, т.4 ЗИНЗС/.

При така установените факти по делото, съдът приема, че процесната заповед е издадена при допуснато нарушение на материалния закон, поради което следва да бъде отменена.

Воден от горното и на основание чл.111, ал.6, т.2 ЗИНЗС, Административен съд София-град, Второ отделение, 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 12/19.01.2021 г., издадена от началник ЗОЗТ“К.“, с която на л.св.Я. И. А. е наложено дисциплинарно наказание „изолиране в наказателна килия за срок от пет денонощия“.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване и протест.

СЪДИЯ: